

dskrivningen tilvejebringes over hele Landet paa et saa løst Grundlag som den i 1916 ansatte Jordværdi.

Det konservative Folkepartis Rigsdagsgruppe modsatte sig, at denne uvedkommende Vurdering blev vedhæftet Ejendomsskyldoven, fordi man, hvis en Jordvurdering overhovedet kan udføres paa forsvarlig Maade, i ethvert Fald paa det Tidspunkt hverken raadede over Tid eller Kræfter dertil, hvilket ogsaa den foreliggende Vurdering bekræfter.

Nu foreslaas Jordværdien anvendt til Paaligningsgrundlag, endskønt ingen underansættelse har regnet med, at denne kunde faa praktisk Betydning. Mindretallet har den Overbevisning, at Hartkornet i den allerstørste Del af Landet — ikke mindst i det foreliggende Brug — vilde være et langt retfærdigere Grundlag, og at man, hvor dette maatte vise sig ufyldstgørende (ved opdyrkede og afvandede arealer), kunde have haft supplerende Bestemmelser. Mindretallet har i den Anledning ønsket forskellige Oplysninger og til det foreløbige Ændringsforslag i Udvalget, men har paa Grund af manglende Oplysninger og Tid maattet undlade at fremsætte saadanne frem til Afstemning i Tinget. Mindretallet ønsker dog at betone, at den Umstændighed, at Jordværdien her bruges til en Tvangsudskrivning, ikke kan opfattes som Præcedens for en kommende Skatteudskrivning.

Udvalget foreslaar at stryge den Bestemmelse i § 1, der sætter Skel imellem Ejendomme paa over 40,000 Kr. s Jordværdi og Ejendomme, hvis Jordværdi ligger derunder. En saadan Bestemmelse kan nemt medføre uheldige Virkninger. Af samme Grund foreslaar Udvalget at stryge den Bestemmelse i § 3, hvor det drejer sig om mindre Ejendomme, hvis Jordværdi ligger under 15,000 Kr.

Da der, saaledes som Lovforslaget er indført, kan opstaa Tvivl om, hvorvidt det er den samlede Jordværdi for vedkommende Ejendomme eller den Jordværdi, der fremkommer, naar Fradragene efter Bestemmel-

serne i § 1 har fundet Sted, som skal lægges til Grund ved Beregningen af det Kvantum Korn, der gives Ret til at tilbageholde til egen Anvendelse, stiller Udvalget Forslag om, at den Jordværdi, der i alle Tilfælde skal anvendes efter denne Lovs Bestemmelser, bliver den, som fremkommer efter at de omhandlede Nedsættelser har fundet Sted. Disse Nedsættelser foretages under Medvirken af de i Lov af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld ommeldte Vurderingsformænd og Vurderingsmænd.

Ved Lovforslagets Fremsættelse foresloges det at fritage Sukkerroedyrkerne for Udredelse af Vaarsæd for den Del af Sukkerroearialet, som overstiger 12 pCt. af Agerarealet. Dette blev i Folketinget forandret til 10 pCt. Udvalget er imidlertid enig om at foreslaa en yderligere Nedsættelse af 2 pCt., altsaa til 8 pCt., og skal herom bemærke, at Sukkerroedyrkerne ved Aflevering af deres Sukkerroeavl til Landets Sukkerforsyning yder et ikke ringe Bidrag til Samfundets Husholdning, ligesom der formentlig ogsaa i dette Tilfælde kan være Grund til at tage Hensyn til den meget betydelige Stigning i Driftsudgifterne, som har fundet Sted.

Udvalget stiller Ændringsforslag angaaende Pris og Levering af Kartofler og skal dertil føje den Bemærkning, at det Kvantum Kartofler, som det kan paalægges Købstadkommunerne at indkøbe i Henhold til § 5, er hele den Mængde, som skønnes nødvendig til Byens Befolknings Forsyning med dette Næringsmiddel. Udvalget gaar ud fra, at Formindskelse af det paabudte Kvantums Størrelse maa kunne finde Sted, naar Kommunalbestyrelsen paa betryggende Maade overfor Ministeriet godtgør, at der allerede er tilsikret Befolkningen en vis Del af dens Forbrug af Kartofler.

Flere af Udvalgets Medlemmer har udtalt Ønskeligheden af, at det staaende Landbrugsudvalg, der efter § 8 skal bistaa Indenrigsministeren, fik en mere alsidig Sammensætning, saaledes at Andelsudvalget ogsaa blev repræsenteret. Tanken har imidlertid mødt saa stærk Modstand fra